

ДЕТСКИ СВЪТЪ

ГОДИНА XVII.

ДЕКЕМВРИИ, 1937—1938

КН. 4

ПОМЕНЪ ЗА ЙОРДАНЪ ЙОВКОВЪ

Нѣма читанка, въ която да не сж помѣстени разкази отъ Йорданъ Йовковъ. Нѣма българско дете, което да е изкарало първоначалното училище, и да не е чело нѣщо отъ тоя сладкодуменъ разказвачъ. Съ своето омайно слово той ни пренася въ равна Добруджа, напоена съ потъта на трудолюбивитѣ наши братя. Разкрива ни чуднитѣ легенди, свързани съ закрилницитѣ на народа ни, които сж бродили презъ тежкото турско робство изъ Старопланина. Хвърля ни въ вихренитѣ боеве, що сж изнасяли съ победна слава нашитѣ бащи и братя всѣкжде, кждето сж минали храбритѣ български войски.

Кара ни да живѣемъ съ радоститѣ на щастливитѣ, да изпитваме мжкитѣ и страданията на нещастнитѣ.

И тая есенъ, неочаквано за всички, Йорданъ Йовковъ склопи очи навѣки. Той не ще ни дари вече съ нови плодове на своя великъ духъ. Но и това, що ни остави, е една богата духовна съкровищница.

Деца, когато искате да си доставите най-голѣмата духовна наслада, потърсете и четете нѣкоя отъ книгитѣ, писани отъ Йорданъ Йовковъ. Прочетете ли „Старопланински легенди“, вие непременно ще пожелаете да четете и „Вечери въ Антимовския ханъ“, и „Първа радост“ и др.

Хр. Спасовски